

Na podlagi drugega odstavka 18. člena Zakona o voznikih (Uradni list RS, št. 85/16, 67/17, 21/18 – ZNOrg in 43/19) minister, pristojen za varstvo pred naravnimi in drugimi nesrečami, v soglasju z ministrom, pristojnim za zdravje, ter z ministrom, pristojnim za promet, izdaja

PRAVILNIK
o usposabljanju za vožnjo manjših gasilskih vozil, vozil policije, reševalnih vozil in
intervencijskih vozil civilne zaščite

I. UVODNA DOLOČBA

1. člen
(vsebina)

Ta pravilnik določa:

- program za vožnjo manjših gasilskih vozil, vozil policije, reševalnih vozil in specialnih vozil za izvajanje nujne medicinske pomoči, ki se uporabljajo v okviru javne zdravstvene službe in vojaške zdravstvene službe (v nadaljnjem besedilu: reševalna vozila), posebej označenih intervencijskih vozil civilne zaščite, gorske, jamarske ter podvodne javne reševalne službe in mobilne enote ekološkega laboratorija, ki se uporabljajo za opravljanje nalog zaščite, reševanja in pomoči (v nadaljnjem besedilu: intervencijska vozila civilne zaščite);
- pogoje za izvajanje usposabljanja in preverjanje usposobljenosti za vožnjo manjših gasilskih vozil, vozil policije, reševalnih vozil in intervencijskih vozil civilne zaščite;
- način izvajanja usposabljanja ter način preverjanja usposobljenosti za vožnjo manjših gasilskih vozil, vozil policije, reševalnih vozil in intervencijskih vozil civilne zaščite;
- vzpostavitev ter način vodenja evidence o opravljenem programu usposabljanja in preverjanju usposobljenosti ter izdanih potrdilih o usposobljenosti za vožnjo manjših gasilskih vozil, vozil policije, reševalnih vozil in intervencijskih vozil civilne zaščite;
- obrazec potrdila o usposobljenosti za vožnjo manjših gasilskih vozil, vozil policije, reševalnih vozil in intervencijskih vozil civilne zaščite.

II. PROGRAM USPOSABLJANJA ZA VOŽNJO MANJŠIH GASILSKIH VOZIL, VOZIL
POLICIJE, REŠEVALNIH VOZIL IN INTERVENCIJSKIH VOZIL CIVILNE ZAŠČITE

2. člen
(program usposabljanja za vožnjo manjših gasilskih vozil, vozil policije, reševalnih
vozil in intervencijskih vozil civilne zaščite)

(1) Usposabljanje za vožnjo manjših gasilskih vozil, vozil policije, reševalnih vozil in intervencijskih vozil civilne zaščite (v nadaljnjem besedilu: usposabljanje) se izvaja po programu usposabljanja za vožnjo manjših gasilskih vozil, vozil policije, reševalnih vozil in intervencijskih vozil civilne zaščite (v nadaljnjem besedilu: program usposabljanja). Podrobnejša vsebina in obseg programa usposabljanja sta določena v Prilogi 1, ki je sestavni del tega pravilnika.

(2) Program usposabljanja je sestavljen iz teoretičnega in praktičnega dela.

3. člen (cilji usposabljanja)

(1) Cilj usposabljanja je zagotoviti, da kandidat za voznika manjših gasilskih vozil, vozil policije, reševalnih vozil in intervencijskih vozil civilne zaščite (v nadaljnjem besedilu: kandidat za voznika) usvoji predpisana znanja in spretnosti ter ravna tako, da zagotavlja umirjen, varen in nemoten potek cestnega prometa.

(2) Za doseg cilja, določenega v prejšnjem odstavku, mora kandidat za voznika med usposabljanjem pridobiti znanje, spretnost in obnašanje, da lahko:

1. zadostno obvlada motorno vozilo, ne povzroča nevarnih situacij in zagotavlja nemoten in varen potek cestnega prometa;
2. prepozna najpomembnejše tehnične napake na svojem motornem vozilu, posebej tiste, ki pomenijo tveganje za varen potek cestnega prometa, in zna ustrezno ukrepati;
3. učinkovito opazuje ter prepozna in pravilno presoja vsakdanje prometne situacije, še posebej tiste, ki predstavljajo tveganje za varnost cestnega prometa;
4. upošteva pravila cestnega prometa, zlasti tista, ki so pomembna za njegov nemoten in varen potek;
5. prepozna in razume pomembne dejavnike, ki vplivajo na ravnanje med vožnjo, kot so alkohol, utrujenost, značilnosti mladih voznikov idr.;
6. s primernim upoštevanjem drugih udeležencev zagotavlja varnost vseh udeležencev v cestnem prometu, še posebej najranljivejših in bolj izpostavljenih skupin v prometu;
7. upošteva načela ekonomične, ekološke in defenzivne vožnje.

III. POGOJI ZA IZVAJANJE USPOSABLJANJA IN PREVERJANJE USPOSOBLJENOSTI

4. člen (izvajalci usposabljanja)

(1) Usposabljanje in preverjanje usposobljenosti kandidatov za voznike izvaja Uprava Republike Slovenije za zaščito in reševanje (v nadaljnjem besedilu: URSZR).

(2) URSZR lahko za izvajanje usposabljanja ali dela usposabljanja in preverjanje usposobljenosti kandidatov za voznike pooblasti tudi na javnem razpisu izbrano pravno osebo ali samostojnega podjetnika posameznika (v nadaljnjem besedilu: drug izvajalec usposabljanja), če ta izpolnjuje s tem pravilnikom predpisane pogoje.

(3) Javni razpis iz prejšnjega odstavka objavi URSZR na spletni strani URSZR. Rok za oddajo vlog na javni razpis se določi v javnem razpisu.

5. člen (podelitev in odvzem pooblastila)

(1) URSZR drugemu izvajalcu usposabljanja, ki izpolnjuje pogoje za izvajanje programa usposabljanja in je izbran na javnem razpisu, v 45 dneh od prejema popolne vloge, podeli pooblastilo za izvajanje programa usposabljanja. Če prijavitelj na javni razpis ne izpolnjuje pogojev za izvajanje programa usposabljanja, se njegovo vlogo v 45 dneh od prejema vloge zavrne.

(2) Pooblastilo se podeli drugemu izvajalcu usposabljanja za nedoločen čas.

(3) URSZR na svoji spletni strani objavi seznam drugih izvajalcev usposabljanja.

(4) Pooblastilo iz prvega odstavka tega člena URSZR odvzame, če ugotovi, da drug izvajalec usposabljanja ne izpolnjuje več s tem pravilnikom predpisanih pogojev za izvajanje programa usposabljanja, na podlagi katerih mu je bilo pooblastilo podeljeno. Drug izvajalec usposabljanja mora v 15 dneh od prenehanja izpolnjevanja predpisanih pogojev za izvajanje programa usposabljanja o tem obvestiti URSZR. URSZR odvzame pooblastilo tudi v primeru, če se pri izvajanju programa usposabljanja ugotovijo težje nepravilnosti:

- če je bilo drugemu izvajalcu usposabljanja izdanih tri ali več pisnih opozoril v obdobju zadnjih dveh let, da program ni izveden v predpisanem obsegu in na predpisan način;
- če drug izvajalec usposabljanja onemogoči izvedbo strokovnega nadzora (npr. udeležba pri usposabljanju kandidatov za voznike);
- če je drug izvajalec usposabljanja izdal potrdilo o opravljenem programu, a programa ni izvedel ali pa je v evidenčni karton vožnje vpisal teoretični ali praktični del usposabljanja, a usposabljanja ni izvedel;
- če drug izvajalec usposabljanja ne vodi evidenc, predpisanih s tem pravilnikom ali če te evidence ponaredi.

6. člen

(pogoji za izvajanje usposabljanja in preverjanja usposobljenosti)

URSZR oziroma drug izvajalec usposabljanja in preverjanja usposobljenosti (v nadaljnjem besedilu: izvajalec usposabljanja) mora za izvajanje usposabljanja in preverjanja usposobljenosti imeti:

- učilnico za izvajanje usposabljanja kandidatov za voznike iz teorije vožnje z ločenimi sanitarnimi prostori v istem objektu;
- vadbeno površino, na kateri je mogoče izvajati predpisane vaje s prve učne stopnje programa usposabljanja;
- najmanj eno motorno vozilo, opremljeno za poučevanje kandidatov za voznike kategorije C1;
- najmanj enega učitelja predpisov z veljavnim dovoljenjem za učitelja predpisov o varnosti cestnega prometa in
- najmanj enega učitelja vožnje z veljavnim dovoljenjem za učitelje vožnje kategorije C.

7. člen

(opremljenost učilnice in strokovno gradivo)

(1) Učilnica za izvajanje usposabljanja mora biti funkcionalno opremljena za nemoteno poučevanje odraslih oseb z najmanj 1,5 m² delovne površine na kandidata in najmanj 3 m² delovne površine za učitelja predpisov, s sedežem z mizo za vsakega udeleženca.

(2) Za izvajanje teoretičnega dela usposabljanja mora izvajalec usposabljanja imeti:

- optični medij, ki omogoča prikaz predpisanih vsebin teoretičnega dela usposabljanja;
- predpisane vsebine teoretičnega dela usposabljanja, ki jih je mogoče prikazati s pomočjo optičnega medija iz prejšnje alineje;
- šolsko tablo ali tablo z listi, pri čemer sta lahko optični medij in šolska tabla ali tabla z listi del opreme učilnice ter
- strokovno literaturo in gradiva z vsebinami teoretičnega dela usposabljanja.

8. člen

(vadbeno površina)

(1) Izvajalec usposabljanja mora imeti vadbeno površino, na kateri je mogoče izvajanje vaj iz tehnike vožnje in katere dostopnost je zavarovana na način, da ni oviran potek usposabljanja ter niso ogroženi uporabniki vadbene površine.

(2) Vhod na vadbeno površino mora biti urejen tako, da onemogoča nenadzorovan vstop nepooblaščenim osebam in motornim vozilom.

(3) Izvajalec usposabljanja mora imeti za izvajanje predpisanih vaj s prve učne stopnje najmanj 25 stožcev, količkov ali drugih primernih elementov višine, ki ustreza motornemu vozilu kategorije C1, za katero izvaja usposabljanje.

9. člen **(motorna vozila drugega izvajalca usposabljanja)**

(1) Drug izvajalec usposabljanja mora za izvajanje praktičnega dela usposabljanja imeti najmanj eno motorno vozilo kategorije C1, katerega največja dovoljena masa presega 3.500 kg in ne presega 5.500 kg in z dolžino najmanj 5 m, ki lahko doseže hitrost najmanj 80 km/h. Motorno vozilo mora biti opremljeno z napravo, ki med zaviranjem preprečuje blokiranje koles. Tovorni del motornega vozila mora biti zaprte izvedbe (keson s ponjavo ali furgon) ter najmanj tako širok in visok kakor kabina.

(2) Drug izvajalec usposabljanja mora za izvajanje praktičnega dela usposabljanja poučevati kandidata za voznika na motornem vozilu, ki izpolnjuje predpisane pogoje.

(3) Motorno vozilo, na katerem se kandidat za voznika usposablja v praktičnem delu programa, mora imeti najmanj naslednjo dodatno opremo:

- dodatni zunanji vzvratni ogledali za učitelja vožnje, razen pri motornih vozilih, ki imajo ogledala nameščena tako, da lahko učitelj vožnje spremlja prometno situacijo v mrtvih kotih pred in ob motornem vozilu ter spremlja promet za motornim vozilom v ogledalih, ki so namenjena vozniku, ter
- dodatno stopalko zavore za učitelja vožnje.

(4) Dodatna oprema iz prejšnjega odstavka mora biti strokovno pregledana in vgrajena v skladu s predpisi s področja homologacije.

(5) Motorno vozilo, na katerem se kandidat za voznika usposablja v praktičnem delu programa, mora biti med usposabljanjem označeno s predpisanimi tablicami »L«.

10. člen **(motorna vozila drugih organizacij)**

(1) Kandidat za voznika se lahko za izvajanje praktičnega dela usposabljanja usposablja z motornim vozilom, ki mu ga zagotovijo državni organ, samoupravna lokalna skupnost, zavod ali druga organizacija, v katerih so kandidati za voznike zaposleni oziroma opravljajo operativne in druge naloge zaščite, reševanja in pomoči.

(2) Motorno vozilo iz prejšnjega odstavka mora izpolnjevati pogoje iz prejšnjega člena, razen pogojev iz prvega in tretjega odstavka prejšnjega člena ter posebnih pogojev glede rokov za opravljanje tehničnih pregledov. Prav tako ni treba, da je v prometnem dovoljenju vpisan namen uporabe oziroma oblika nadgradnje.

11. člen **(kadrovski pogoji)**

Kandidate za voznike usposabljaajo učitelji vožnje in učitelji predpisov, ki imajo veljavna dovoljenja za opravljanje tega dela skladno z 32. členom Zakona o voznikih (Uradni list RS, št. 85/16, 67/17, 21/18 – ZNOrg in 43/19; v nadaljnjem besedilu: ZVoz-1) ter delo opravljajo kot samozaposlene osebe ali na podlagi pogodbe o zaposlitvi.

12. člen

(pogoji, ki jih mora za usposabljanje izpolnjevati kandidat za voznika)

- V program usposabljanja se lahko vključi kandidat za voznika, ki:
- ni voznik začetnik;
 - ima veljavno vozniško dovoljenje za vožnjo motornih vozil kategorije B;
 - je telesno in duševno zmožen za vožnjo motornega vozila, kar dokaže z veljavnim zdravniškim spričevalom za voznika motornega vozila kategorije C1 ali operativnega gasilca – nosilca izolirnega dihalnega aparata;
 - opravlja operativne in druge naloge zaščite, reševanja in pomoči, kar dokaže s potrdilom pristojne organizacije.

13. člen

(pogoji za ocenjevalce praktičnega znanja)

(1) Ocenjevalec praktičnega znanja ugotavlja, ali ima kandidat za voznika znanje in spretnosti, predpisane s programom usposabljanja. Podrobnejše pogoje ocenjevanja praktičnega znanja določi URSZR.

(2) Kandidata za voznika na preverjanju praktičnega znanja ocenjuje najmanj en ocenjevalec praktičnega znanja.

(3) Ocenjevalec praktičnega znanja mora izpolnjevati pogoje, ki so določeni za ocenjevalce na vozniškem izpitu v 75. členu ZVoz-1.

IV. NAČIN IZVAJANJA USPOSABLJANJA TER PREVERJANJE USPOSOBLJENOSTI

14. člen

(obvestilo o kraju in času opravljanja programa usposabljanja)

Drug izvajalec usposabljanja mora prek za to določenega spletnega mesta najmanj dva delovna dneva pred začetkom usposabljanja obvestiti URSZR o kraju in času izvajanja teoretičnega in praktičnega dela usposabljanja. Posredovati mora tudi registrske številke motornih vozil, s katerimi bo izvajal usposabljanje.

15. člen

(teoretični del usposabljanja)

Teoretični del usposabljanja se izvaja kot organizirana oblika vzgojno-izobraževalnega dela v opremljeni učilnici izvajalca usposabljanja. Teoretični del usposabljanja traja štiri pedagoške ure. Pedagoška ura traja 45 minut.

16. člen

(praktični del usposabljanja)

(1) Kandidat za voznika začne s praktičnim delom usposabljanja po uspešno opravljenem teoretičnem delu usposabljanja.

(2) Praktični del usposabljanja se izvaja na vadbeni površini in v cestnem prometu.

(3) Praktični del usposabljanja vključuje učenje vožnje po cestah z gostim prometom in v zahtevnejšem prometnem okolju, v naselju in zunaj njega, podnevi in ponoči ter učenje osnov tehnik ekonomične in okolju prijazne vožnje. Praktični del usposabljanja traja najmanj devet pedagoških ur, in sicer:

- vaje s prve učne stopnje: najmanj dve pedagoški uri;
- vaje z druge učne stopnje: najmanj štiri pedagoške ure;
- vaje s tretje učne stopnje: najmanj tri pedagoške ure.

(4) Učenje vožnje se lahko izvede tudi v intenzivnejši obliki, pri čemer dnevne obremenitve lahko trajajo skupno največ dve pedagoški uri.

(5) Pri izvedbi praktičnega dela usposabljanja mora učitelj vožnje upoštevati vrstni red predpisanih učnih stopenj ter začeti usposabljanje na naslednji učni stopnji, ko kandidat za voznika obvlada učno snov predhodne učne stopnje.

(6) Učitelj vožnje lahko v pedagoški uri obravnava več učnih vaj ali ponavlja in utrjuje že obravnavane. Učne vaje lahko smiselno združi ter jih vpiše v evidenčni karton vožnje iz Priloge 2, ki je sestavni del tega pravilnika, in sicer tako, da je razvidno, katere učne vaje se izvajajo oziroma so bile izvedene. Vpisujejo se samo učne vaje, katerih učna snov je predmet obravnave (kot nova učna snov ali učna snov, ki se aktivno ponavlja in utrjuje). Druge prisotne vsebine predhodno obravnavanih učnih vaj se v evidenčni karton vožnje ne vpisujejo.

(7) Pri obravnavi vsebin posameznih učnih vaj so lahko prisotne tudi vsebine učnih vaj iste učne stopnje, ki še niso bile obravnavane, ter v primeru usposabljanja na drugi učni stopnji tudi vsebine učnih vaj tretje učne stopnje, razen vožnje po avtocesti in hitri cesti, kolikor to ne vpliva na varen in nemoten potek cestnega prometa.

(8) Praktični del usposabljanja na posamezni učni stopnji se zaključi z učno vajo samostojne uporabe pridobljenega znanja s samoocenjevanjem v trajanju ene pedagoške ure.

(9) Učitelj vožnje naenkrat poučuje le enega kandidata za voznika.

17. člen

(način preverjanja in ocenjevanja znanja)

(1) Oseba, ki usposablja (učitelj predpisov in učitelj vožnje), sproti spremlja in ugotavlja doseženo raven znanja kandidatov za voznike. Preverjanje in ocenjevanje teoretičnega znanja se opravi po končanem teoretičnem delu usposabljanja, preverjanje in ocenjevanje praktičnega znanja pa po končanem praktičnem delu usposabljanja.

(2) Preverjanje in ocenjevanje teoretičnega znanja se opravi v obliki pisnega testa, ki ga izvede učitelj predpisov. Kandidat za voznika je preverjanje in ocenjevanje teoretičnega znanja opravil, če je pri odgovorih na vprašanja dosegel najmanj 90 odstotkov možnih točk. Kandidat za voznika, ki ni uspešno opravil preverjanja teoretičnega znanja, lahko le-tega ponovno opravlja.

(3) Preverjanje in ocenjevanje praktičnega znanja se opravi v obliki dodatne ure vožnje, ki ga izvede ocenjevalec praktičnega znanja. Kandidat za voznika je preverjanje

praktičnega znanja opravil, če je uspešno dosegel s programom določene cilje praktičnega dela usposabljanja.

(4) Kandidatu za voznika, ki ni uspešno opravil preverjanja praktičnega znanja, je treba zagotoviti nadaljnje usposabljanje v obsegu treh pedagoških ur in ga nato ponovno oceniti. Če kandidat za voznika ponovno ni uspešno opravil preverjanja praktičnega znanja, mora celoten program usposabljanja opraviti ponovno.

18. člen (dokončanje usposabljanja)

Za uspešno dokončanje usposabljanja mora kandidat za voznika opraviti vse obveznosti po predpisanem programu usposabljanja in uspešno opraviti preverjanje in ocenjevanje znanja.

19. člen (prijava na usposabljanje)

(1) Kandidate za voznike na usposabljanje prijavijo državni organi, samoupravne lokalne skupnosti, zavodi in druge organizacije, v katerih so kandidati za voznike zaposleni oziroma opravljajo operativne in druge naloge zaščite, reševanja in pomoči.

(2) Prijave iz prejšnjega odstavka se posredujejo v elektronski obliki v modul namenske računalniške aplikacije URSZR. Prijave lahko posredujejo pooblaščen osebe, ki so s strani URSZR pridobile uporabniško ime in geslo.

(3) Prijavi iz prvega odstavka tega člena je treba za posameznega kandidata za voznika priložiti:

- fotokopijo veljavnega vozniškega dovoljenja za vožnjo motornih vozil kategorije B;
- veljavno zdravniško spričevalo za voznika motornega vozila kategorije C1 ali operativnega gasilca – nosilca izolirnega dihalnega aparata;
- potrdilo o opravljanju operativnih in drugih nalog zaščite, reševanja in pomoči ter
- dokazilo o plačilu stroškov usposabljanja.

20. člen (financiranje usposabljanja)

(1) Ceno usposabljanja na kandidata za voznika določajo izvajalci usposabljanja sami.

(2) Stroške usposabljanja, nadomestilo za plačo, potne stroške, stroške prehrane in namestitve kandidatov za voznike krijejo državni organi, samoupravne lokalne skupnosti, zavodi in druge organizacije, ki so kandidate za voznike prijavile na usposabljanje.

V. EVIDENCE O OPRAVLJENEM PROGRAMU USPOSABLJANJA IN PREVERJANJU USPOSOBLJENOSTI TER IZDANIH POTRDILIH O USPOSOBLJENOSTI ZA VOŽNJO

21. člen (vodenje predpisanih evidenc, vrste predpisanih evidenc in podatki iz evidenc)

(1) Izvajalec usposabljanja mora voditi dnevnik usposabljanja iz teorije in evidenčni karton vožnje, URSZR pa tudi evidenco o opravljenem programu usposabljanja in preverjanju usposobljenosti ter evidenco izdanih potrdil o usposobljenosti za vožnjo manjših gasilskih vozil, vozil policije, reševalnih vozil in intervencijskih vozil civilne zaščite. Drug izvajalec usposabljanja mora po opravljenem usposabljanju predati dnevnik usposabljanja iz teorije in evidenčni karton vožnje URSZR.

(2) Dnevnik usposabljanja iz teorije vsebuje zaporedno številko dnevnika, čas usposabljanja, osebno ime učitelja predpisov, osebno ime ter datum rojstva kandidata za voznika, naslov kandidata za voznika ter podatke o poteku usposabljanja.

(3) Evidenčni karton vožnje, ki je kot Priloga 2 sestavni del tega pravilnika, se vodi v fizični obliki. Evidenčni karton vožnje izkazuje potek usposabljanja in dosežene učne rezultate in se izda ob uspešno zaključenem teoretičnem delu usposabljanja. V času praktičnega dela usposabljanja z evidenčnim kartonom vožnje razpolaga kandidat za voznika in ga mora imeti pri sebi na vsaki pedagoški uri praktičnega dela usposabljanja. Evidenčni karton vožnje vodi učitelj vožnje sproti tako, da v evidenčni karton vožnje vpiše datum in čas usposabljanja, vrsto in kategorijo motornega vozila, temo oziroma vajo, stanje kilometrov na začetku in na koncu vožnje, število realiziranih ur ter se po zaključku vsake pedagoške ure podpiše. Po uspešno zaključenem usposabljanju odgovorna (pooblaščenca) oseba izvajalca usposabljanja s svojim podpisom potrdi zaključek teoretičnega in praktičnega usposabljanja za določeno vrsto in kategorijo motornega vozila. V primeru izgubljenega, uničenega ali ukradenega evidenčnega kartona vožnje izvajalec usposabljanja izda nadomestni evidenčni karton vožnje. V nadomestnem evidenčnem kartonu vožnje se do tedaj opravljeno usposabljanje vpiše kot predhodno usposabljanje.

(4) Evidenčni karton vožnje in dnevnik usposabljanja iz teorije se hranita kot del učne dokumentacije.

(5) URSZR in drug izvajalec usposabljanja morata voditi evidence z osebni podatki iz prvega odstavka tega člena, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

22. člen **(evidenca o opravljenem programu usposabljanja)**

(1) Evidenco o opravljenem programu usposabljanja in preverjanju usposobljenosti ter o izdanih potrdilih o usposobljenosti za vožnjo manjših gasilskih vozil, vozil policije, reševalnih vozil in intervencijskih vozil civilne zaščite (v nadaljnjem besedilu: evidenca o opravljenem programu usposabljanja) vodi URSZR v elektronski obliki.

(2) Evidenca o opravljenem programu usposabljanja vsebuje naslednje podatke o kandidatu za voznika:

1. osebno ime;
2. EMŠO;
3. kraj rojstva;
4. stalno oziroma začasno prebivališče;
5. podatke o usposabljanju in preverjanju usposobljenosti;
6. vrsto in kategorijo motornega vozila, za katero je kandidat za voznika opravil usposabljanje in preverjanje usposobljenosti;
7. datum izdaje in številko potrdila o usposobljenosti za vožnjo ter datum podaljšanja potrdila;
8. datum, številko in izdajatelja zdravniškega spričevala in
9. datum potrdila o opravljanju operativnih in drugih nalog zaščite, reševanja in pomoči.

23. člen
(potrdilo o usposobljenosti)

(1) Potrdilo o usposobljenosti za vožnjo manjših gasilskih vozil, vozil policije, reševalnih vozil in intervencijskih vozil civilne zaščite izda URSZR na obrazcu, ki je kot Priloga 3 sestavni del tega pravilnika.

(2) Potrdilo o usposobljenosti za vožnjo manjših gasilskih vozil, vozil policije, reševalnih vozil in intervencijskih vozil civilne zaščite se izda z veljavnostjo petih let.

(3) Potrdilo o usposobljenosti za vožnjo manjših gasilskih vozil, vozil policije, reševalnih vozil in intervencijskih vozil civilne zaščite se po poteku veljavnosti podaljša, če je imetnik potrdila telesno in duševno zmožen za vožnjo motornega vozila, kar dokaže z veljavnim zdravniškim spričevalom kandidata za voznika motornega vozila kategorije C1 ali operativnega gasilca – nosilca izolirnega dihalnega aparata, in opravlja operativne in druge naloge zaščite, reševanja in pomoči, kar dokaže s potrdilom pristojne organizacije.

VI. KONČNA DOLOČBA

24. člen
(začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 0070-25/2019-26
Ljubljana, dne 26. oktobra 2020
EVA 2020-1911-0004

Mag. Matej Tonin
minister
za obrambo

Soglašam!
Tomaž Gantar
minister
za zdravje

Soglašam!
Jernej Vrtovec
minister
za infrastrukturo

[Priloga 1: Program usposabljanja za vožnjo manjših gasilskih vozil, vozil policije, reševalnih vozil in intervencijskih vozil civilne zaščite](#)

[Priloga 2: Evidenčni karton vožnje](#)

[Priloga 3: Potrdilo o usposobljenosti za vožnjo manjših gasilskih vozil, vozil policije, reševalnih vozil in intervencijskih vozil civilne zaščite](#)

PROGRAM USPOSABLJANJA ZA VOŽNJO MANJŠIH GASILSKIH VOZIL, VOZIL POLICIJE, REŠEVALNIH VOZIL IN INTERVENCIJSKIH VOZIL CIVILNE ZAŠČITE

Predmet ali kompetenca	Cilji	Število pedagoških ur
Teoretični del usposabljanja		
Tehnične lastnosti vozila	Kandidat se seznani in spozna naslednja znanja: <ul style="list-style-type: none"> – podatki o vozilu kategorije C1 (dolžina, širina, višina vozila, največja dovoljena masa in masa vozila, osni pritiski ter klasifikacija vozila); – največje dovoljeno število potnikov ter pogoji, ki jih morajo izpolnjevati vozniki in organizatorji pri prevozu le-teh; – vrsta goriva, velikost posode za gorivo ter taktični radij vozila; – obese in kolesa: preme, vzmetenje (hidravlika) blažilniki tresljajev (amortizerji), kolesa in pnevmatike; – naprava za upravljanje z vozilom in zavorni sistem: opis in delovanje krmilnega mehanizma, zračne zavore, hidravlične zavore, druge zavore (naletna, motorna, ipd.), sistem ABS, električni sistem vozila: akumulator, alternator, ampermeter, baterijski vžig, sodobnejši vžigalni sistemi (elektronski vžig), zaganjalnik, elektromotorčki, brisalnik šipe, hupa, merilnik zaloge goriva v rezervoarju, merilnik temperature motorja, merilnik oljnega tlaka, žarometi, žarnice, utripalke, električna vzvratna ogledala, armatura in inštrumenti, stikala, varovalke, ipd., – ostale naprave: klima, ogrevanje, prezračevalna naprava, ipd.. 	2
Upravljanje z vozilom	Kandidat se seznani in spozna naslednja znanja: <ul style="list-style-type: none"> – dolžnosti in odgovornosti voznika; – nameščanje voznikovega sedeža; – prevoz oseb in tovora; – vožnja motornega vozila na različnih cestnih podlagah (asfalt, beton, makadam....); – najvišje dovoljene hitrosti vozila (avtocesta, hitra cesta, naselje, ceste zunaj naselja, makadamske ceste, gozdne ceste, izven urejenih cest, ipd.); – zamenjava koles ter postavljanje verig; – obračalni krog; – zmožnosti premagovanja ovir pri vožnji izven urejenih cest (premagovanje nagibov: vzdolžni, prečni, brodenje, premagovanje navpičnih ovir, ipd.); – ravnanje ob okvari, vleka pokvarjenega vozila. 	1
Osnovno vzdrževanje vozil	Kandidat se seznani in spozna naslednja znanja: <ul style="list-style-type: none"> – dolžnosti voznikov pri osnovnem vzdrževanju; – varnostne zahteve pred izvajanjem osnovnega vzdrževanja, posebej pred odstranitvijo pokrova hladilnika in akumulatorja, pri plezanju na vozilo, pred pregledom akumulatorja oziroma pri delu v bližini; – splošno o osnovnem vzdrževanju, pomen osnovnega vzdrževanja za varno udeležbo v 	1

	<p>cestnem prometu;</p> <ul style="list-style-type: none"> – osnovno vzdrževanje in kontrola krmilnega mehanizma in zavor; – osnovno vzdrževanje obes, koles in pnevmatik; – vsebina in tehnologija pregledov (dnevni, tedenski,...), ki spadajo v osnovno vzdrževanje; – priprava vozil za uporabo v letnem in zimskem obdobju. 	
Praktični del usposabljanja		
1. UČNA STOPNJA		
Spoznavanje vozila in učenje osnovnih elementov tehnike vožnje na vadbeni površini	<p>Kandidat se seznani, spozna in uporablja naslednja znanja:</p> <ul style="list-style-type: none"> – pomen učinkovitega nadzora vozila med vožnjo glede na zmožnosti voznika in vozila; – pregled vozila pred in po končani vožnji (praktična ponovitev znanj); – priprava vozila za vožnjo (namestitvev sedeža, vzvratnih ogledal, idr.); – zagon motorja in ustavitvev motorja; – temeljni elementi spretnosti vožnje (speljevanje, vijuganje pri vožnji, ustavitvev vozila); – polkrožno obračanje in parkiranje vozila v omejenem območju z in brez navajanja; – vožnja naprej in nazaj v omejenem območju z in brez navajanja; – osnove tehnik ekonomične in okolju prijazne vožnje. 	2
2. UČNA STOPNJA		
Vožnja vozila po cestah podnevi in ponoči	<p>Kandidat se seznani, spozna in uporablja naslednja znanja:</p> <ul style="list-style-type: none"> – uporaba defenzivnega načina vožnje, vzdrževanje določene smeri vožnje s pravilno pozicijo na vozišču; – vožnja vozila, prehitevanje, nakazovanje spremembe smeri vožnje, vožnja po manj obremenjenih cestah, v naselju, zunaj naselja in na avtocestah ali hitrih cestah; – učinkovito ustavljanje vozil – zaviranje pri dobrih in neugodnih pogojih na vozišču, postopki pri zaustavitvi na cestišču; – varna in učinkovita vožnja in ustavljanje vozila glede na cestne pogoje podnevi in ponoči. 	4
3. UČNA STOPNJA		
Vožnja vozila po cestah v zahtevnejših prometnih razmerah	<p>Kandidat se seznani, spozna in uporablja naslednja znanja:</p> <ul style="list-style-type: none"> – vožnja vozila v zahtevnih prometnih razmerah, prehitevanje, nakazovanje spremembe smeri vožnje, vožnja v naselju z več prometnimi pasovi, vožnja na križiščih s krožnim prometom; – vožnja po cestah višjih kategorij zunaj naselja, z gostim prometom in v zahtevnejšem prometnem okolju; – varna in učinkovita vožnja in ustavljanje vozila glede na zahtevnejše cestne pogoje podnevi in ponoči. 	3